

Časť G

VYUČOVANIE UČENÍKA

1. Veľké poverenie:
Boží príkaz činiť učeníkov.....255
2. Začiatky učeníctva:
Vedenie ľudí k Pánovi.....263
3. Vyučovanie učeníkov.....269

1. Velké poverenie: Boží príkaz činiť učeníkov

a) Klúčové verše z Písma

Mt 28,18-20
R 10,14-15
Sk 1,8
2K 5,20

Mk 16,15-18
Fp 2,2
J 20,21

b) Čo je veľké poverenie?

Ježiš povedal:

"Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. A tak chodte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta" (Mt 28,18-20).

c) Význam svedčenia

Boh vždy chcel, aby bol jeho ľud na zemi požehnaný (Gn 22,16-18; Ž 67,1-7; 1Tm 2,3-4; Zj 7,9-11). Keď sa človek vzbúril proti Bohu, Boh sa rozhodol poslať svojho Syna Ježiša, aby sa stal zvrchovaným svedkom pre ľudské pokolenie (J 3,16; J 20,21). Keď Ježiš dokončil svoje dielo, Boh poslal Ducha Svätého, aby sa všetci, ktorí nasledujú Ježiša, stali jeho mocnými svedkami až do posledných končín zeme (Sk 1,8). Boh založil cirkev, aby ľuďom vo svete, ktorí tápu v tme, ukázal Božie svetlo (2K 4,3-4).

d) Čo by sme mali robiť?

Ježiš Kristus poveril všetkých, ktorí ho nasledujú ako praví učeníci, aby kázali evanjelium a robili učeníkmi ľudí zo všetkých národov sveta (Mk 16,15; Mt 28,18-19). Ježiš nás vysielal ako svojich veľvyslancov (2K 5,20). Boh nám zaslúbil, že budeme jeho svedkami v moci Ducha Svätého (Sk 1,8). Zapamätaj si, že naším poslaním je činiť učeníkov, nie obrátených. Učeník je osoba, ktorá mení svoj život, zatiaľ čo obrátený človek mení iba svoju myseľ!

e) Kde mám začať?

"Prijmete moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami v Jeruzaleme (v mestskej oblasti) aj po celom Judsku (v krajine kde žiješ), aj v Samárii (susednej krajine) a až do posledných končín zeme."

(Sk 1,8)

G

Veľké poslanie nás vyzýva ísť do celého sveta, ale tento svet sa začína v našich domovoch.

Preto by sme mali:

- byť svedkami našim príbuzným, priateľom a susedom,
- svedčiť tam, kde pracujeme (v škole, kolegom atď.), a pri rôznych spoločenských aktivitách (futbal, tenis, klub atď.),
- poslúchnuť, ak nás Boh povolá do druhej dediny, mesta alebo krajiny, aby sme sa zdieľali s dobrou správou o Ježišovi.

f) Aké sú praktické kroky k naplneniu veľkého poverenia?

1. Modliť sa

Napríklad, modliť sa za možnosti kázať evanjelium (Ko 4,3), za ochranu tých, ktorí svedčia a pracujú pre Pána (R 15,30-31), za smelosť a moc pri kázaní Božieho slova (Sk 4,29-31), za to, aby bolo vyslaných viac pracovníkov do žatvy (Mt 9,38).

2. Dávať

Môžeme dávať svoje financie (2K 8,1-4), ale čo je najdôležitejšie, môžeme ponúknuť seba a našich milovaných Bohu, aby nás používal podľa svojej vôle.

3. Ísť

Ježiš nás nepoveril tým, aby sme zostali stáť a čakali, kým svet príde k nám, ale povedal nám, aby sme išli a zasiahli ľudí správou o Božej láske zjavenej v Ježišovi.

g) Pravý učeník sa zapája do naplnenia veľkého poverenia

Boh povedal každému učeníkovi, aby šiel a hovoril svetu o Božej láske a o tom, čo Boh v Ježišovi pre ľudí urobil (Mk 16,15; J 3,16).

- Tí, ktorí ignorovali veľké poverenie, budú za to zodpovedať (Ez 33,8-9; Pr 24,11-12).
- Boh sa pozerá na dušu človeka ako na niečo dôležitejšie a hodnotnejšie než všetky bohatstvá sveta (Mt 16,26).
- Ľudia vo svete sú v zúfalom stave, ich jedinou nádejou je Ježiš. On je cesta, pravda i život (J 14,6). On je odpoveď, ktorú potrebujú.
- Nikto na svete nebude mať výhovorku. Ak nereagoval na evanjelium, bude navždy zatratený (R 1,18-20; J 3,18; Mt 25,31-46).
- Viac než polovica svetovej populácie nikdy nepočula evanjelium. Ako pravi Ježišovi učeníci sa musíme celým srdcom odovzdať Božej túžbe získať pre evanjelium celý svet (J 3,16-17).

"Ale ako budú vyzývať toho, v ktorého neverili? A ako uveria v toho, o ktorom nepočuli? A ako budú počuť zvesť bez kazateľa? A ako budú kázať, ak nie sú poslani? Ako je napísané: 'Aké krásne sú nohy tých, ktorí hlásajú dobrú zvesť.'"

(R 10,14-15)

Boh chce vidieť svoje kráľovstvo na zemi, tak ako je na nebi (Mt 6,10). Toto bolo zjavné počas celej Ježišovej služby tu na zemi (Mt 4,17 a 23; Mt 6,33; Mt 9,35; Sk 1,3). To bol v skutočnosti dôvod, prečo Ježiš prišiel na zem (Ko 1,12-14). Božie kráľovstvo nie je záležitosťou jedenia, pitia alebo rozprávania, ale je to spravodlivosť, pokoj, radosť a moc v Duchu Svätom (R 14,17; 1K 4,20). Ježiš tiež povedal:

"Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: 'Aha, tu je!' alebo 'Tamto je!', lebo Božie kráľovstvo je medzi vami."

(L 17,20-21)

Takže kamkoľvek ideme ako Ježišovi učeníci, Božie kráľovstvo ide s nami. Spravodlivosť, pokoj, radosť a Božia moc by mali byť v našich životoch zjavné, aby naše prehlasovanie evanjelia Ježiša Krista išlo ruka v ruku so svedectvom a skúsenosťou našich životov. Ostatní ľudia na nás musia vidieť, že to funguje. Musia vidieť Božie kráľovstvo v našich životoch, tak ako ho ľudia videli v živote Ježiša Krista.

h) Kedy bude nastolené Božie kráľovstvo v plnosti?

Ježiš povedal:

"Toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec."

(Mt 24,14)

Na konci príde Ježiš s veľkou mocou a slávou. Zhromaždí všetkých, ktorých si vyvolil, aby s ním boli vo večnosti (Mt 24,30-31; 1Te 4,16; Zj 17,4). Boh potom zriadi nové nebesia a novú zem - domov pre spravodlivých (2P 3,13; Zj 21,1-27; Zj 22,1-5), ktorý budú obývať tí, ktorých mená sú zapísané v Baránkovej knihe života (Zj 20,15; Zj 21,27; L 10,20). Ako Ježišovi učeníci musíme byť hotoví a pripravení pre tento deň (Mt 24,37-44; 2P 3,10-14).

i) Potrebujeme dnes naliehavo Božie kráľovstvo?

Boh má pre tento svet srdce plné lásky. Jej veľkosť zjavil tým, že poslal svojho Syna Ježiša na svet, aby zomrel za ľudstvo (J 3,16; 1Tm 2,3-6; Iz 53,10-12). Boh si vysoko cení ľudskú dušu (Mk 8,36) a nechce, aby bol niekto zatratený (1P 5,8; J 10,27-30). Tí, ktorí však neprijímajú evanjelium Ježiša Krista, neuvidia život, pretože bude na nich spočívať Boží hnev (J 3,36). Všetci ľudia budú stáť pred Božím súdom (Žd 9,27) a všetci budú žať to, čo siali (Ga 6,7). Ak niekto odmieta Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa, potom zostane tu na zemi v temnote, bude postrádať pokoj, nádej, radosť, odpustenie a naplnenie, a vo večnosti bude trpieť trest a bude oddelený od Boha.

Ako Ježišovi učeníci musíme mať v našom srdci taký istý súcit k strateným, aký má Boh. Keďže vieme, aký bude osud tých, ktorí zomrú bez Krista, musíme brať príkaz k veľkému povereniu veľmi vážne. V skutočnosti by malo byť ústredným bodom života každého kresťana.

j) Svedčenie v moci Ducha Svätého

Oblasť, o ktorú sa môže Duch Svätý pri svojej práci oprieť, je svedectvo našich vlastných životov. Práve naň sa zameriava pozornosť ľudí, ktorí žijú okolo nás. Väčšina ľudí bola odradená okázalosťou a pýchou, z reality sa vymykajúcim, organizovaným náboženstvom. Žiaľ, často boli odradení životmi ľudí, ktorí o sebe prehlasovali, že sú kresťania. Stojíme dnes pred veľkou výzvou: Môžu obyčajní ľudia považovať kresťanskú vieru za skutočne

spolahlivú a dôveryhodnú? Môže viera v Ježiša zmeniť život ľudí, ktorí žijú v strachu a pod neustálou hrozbou choroby a násilia?

Nikdy v dejinách ľudstva nebola potreba prejavenia sa moci Ducha Svätého v reálnom živote naliehavejšia ako dnes. Ako kresťania nemáme byť čudákmi. Potrebujeme sa však odlišovať svojou dobrotou, starostlivosťou, láskou a životnými hodnotami. Ježiš nebol nábožným čudákom, bol reálnym človekom. Jeho odlišnosť niektorých priťahovala a iných popudzovala. Popudzovala tých, ktorí nenávideli Božiu dobrotu a lásku. Nakoniec boli donútení rozhodnúť sa. Niektorí ho nasledovali, iní ho ukrižovali, ale dokonca aj tí, ktorí ho ukrižovali, nemohli poprieť svedectvo jeho života. Každý veriaci je povolaný byť živým svedectvom života a moci Ježiša Krista. Mnohí ľudia nevstúpia do cirkvi, ani neotvoria Bibliu, ale každý deň, keď sa s nami stretnú, budú čítať naše životy.

Prvotným zámerom zostúpenia Ducha Božieho na učeníkov bolo vystrojiť ich, aby svedčili. Tešíteľ neprišiel preto, aby učeníkom umožnil mať sa dobre, ale aby ich urobil Ježišovými svedkami (Sk 1,8). Toto slovo z Písma nie je iba pre "velké esá" evanjelizácie s ich štruktúrou a organizáciou, ale je to zaslúbenie všetkým veriacim, ktorí otvoria svoje životy pôsobeniu Ducha Svätého. Boli sme povolaní stať sa svedkami Božieho kráľovstva. Tajomstvo osobného svedectva nespočíva v intenzite našich výprav, keď sme vyzbrojení zväzkom traktátov hotoví umoriť každú dôverčivú dušu, ktorú stretáme. Skutočnú moc osobného svedectva cítiť vtedy, keď našou láskou a mocou, ktorú máme v Ježišovi, vyvoláme v druhom otázky, ktoré si vyžadujú odpoveď. Kresťania v podstate stratili umenie byť "prirodzene nadprirodzenými" v každodenných vzťahoch a styku s inými ľuďmi.

Životy Ježišových svedkov musia byť v súlade, a nie v rozpore s tým, čo Boh hovorí. Potrebujeme zmocnenie Duchom Svätým. Keď verejne svedčíme o Ježišovi, potrebujeme sa zbaviť našej zdržanlivosti, aj keby nás kvôli tomu označili za extrémistov alebo bláznov.

k) Teraz sme na rade my

Je pravdou, že Boh počas celých dejín nebol nikdy bez ľudí, ktorí o ňom svedčili. A teraz je rad na nás! (Est 4,14; 2P 2,9). Zapamätajte si, ak zlyháme v našom svedectve, potom naša generácia zostane bez svedkov. Je krásne, že ľudia v minulosti svedčili o Bohu. Dnes sme na rade my. Musíme pokračovať v tom, čo oni začali. Ak naše životy nebudú svedectvami o Ježišovi v moci Ducha Svätého, môže sa stať, že ľudia, ktorí žijú okolo nás, nebudú mať možnosť prijať priame svedectvo o Božej добрote a láske. Máme zodpovednosť byť Kristovým hlasom v našej generácii. Narodili sme sa, aby sme svojím životom niesli svedectvo úžasnej Kristovej moci.

l) Duch, ktorý nám pomáha

Osobné svedectvo nie je v prvom rade závislé od odborných znalostí, ale od našej otvorenosti. Osobné svedectvo neznamena kázať alebo verejne svedčiť, ale denno-denne vydávať svoj život Bohu a dovoliť, aby jeho láska prúdila z nášho vnútra do životov ľudí, s ktorými sa stretávame. Ježiš povedal, že moc Ducha Svätého je ako "živá voda", ktorá vyviera z vnútra každého, kto v neho verí (J 7,37-39). Potrebujeme byť otvorení všetkému, čo chce Boh cez nás prostredníctvom svojho Ducha urobiť a byť ochotní vnímať naše životy ako miesto, kde chce Boh konať svoju prácu.

m) Sedem základných oblastí, v ktorých nám Duch Svätý určite pomôže

1. Skúsenosť

Naše svedectvo vychádza z našej skúsenosti s Kristom. Aby sa pravda stala efektívnou, musíme ju zažiť, pretože neexistuje žiadna skutočná, životná pravda, ktorá by sa nezakladala na skúsenosti. Na toto myslel Ježiš, keď povedal, aby sme poznali pravdu a pravda nás vyslobodí (J 8,32). Toto je podstata učeníctva.

Učeník je osoba, ktorá nasleduje pravdu nie iba ako filozofiu alebo ideológiu, ale ako život meniacu realitu. Učeník má osobný vzájomný vzťah viery a podriadenosti k Ježišovi, ktorý povedal o sebe, že je cesta, pravda a život (J 14,6). Je rozdiel medzi človekom, ktorý iba opakuje príbeh o Ježišovi, a človekom, ktorý ho pozná osobne (2Tm 1,12).

Duch Svätý nám poskytuje skúsenosti s Bohom. Zreálnuje v našich životoch odpustenie a slobodu, ktorú sme získali vďaka Kristovmu dielu na kríži. Uvoľňuje v nás Božiu moc, s ktorou sme schopní žiť a konať v realite Božieho kráľovstva. Preto je proces obrátenia sa a odovzdania taký dôležitý. Vtedy si úplne uvedomujeme, že sme sa odvrátili od starého spôsobu života a že sme vstúpili do reality nového života v Kristu.

Pre mnohých, ktorí nie sú v cirkvi alebo ktorí nečítajú Bibliu, bude náš život prvým a najdôležitejším svedectvom o Božej moci, ktoré môžu spoznať. Niektorí raz povedal: "Naše životy sú pravdepodobne prvými Bibliami, ktoré mohli mnohí čítať." Duch Svätý buduje naše osobné svedectvo v pevnú skúsenosť života s Kristom.

2. Uistenie

Duch Svätý je prvým a najdôležitejším svedkom o Ježišovi. Usmerňuje našu pozornosť na Ježiša a zjavuje nám význam jeho života, smrti a zmŕtvychvstania (J 16,13-14). Ale on je tiež svedkom v nás. Je základom nášho uistenia a dôvery (R 8,16).

"V ňom ste boli aj vy, keď ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse a keď ste v neho uverili, označení pečatou prislúbeného Ducha Svätého, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal" (Ef 1,13-14).

Slovo "závdavok" v pôvodnej gréčtine tiež znamená "snubný prsteň". Duch Svätý je daný ako zásnubný prsteň medzi dvoma snúbencami: Bohom a nami. Tu leží tajomstvo efektívneho osobného svedectva. Nie je to niečo, čo je naplnené napätím a úzkosťou, ale niečo, čo nesie svedectvo o vzťahu dôvery a lásky medzi nebeským Otcem a jeho znovuzrodeným dieťaťom.

3. Smelosť

"A tak teraz, ó, Pane, pohliadni na ich hrozby a daj svojim sluhom prasto a s celou smelostou hovoriť tvoje slovo."

(Sk 4,29)

Raní kresťania hovorili a konali so smelostou, ktorá nepochádzala z nich samotných, ale bola výsledkom práce Ducha Svätého v ich srdciach. Ježiš prislúbil svojim učeníkom, že sa nemusia báť, keď budú hovoriť v jeho mene, pretože v ten moment im bude dané, čo majú hovoriť. Kniha Skutkov jasne ukazuje, že Duch Svätý dával slová aj moc tým, ktorí boli Ježišovými vernými svedkami.

4. Porozumenie

Niektorí ľudia sa obávajú zdieľať so svojou vierou a skúsenosťou s Božím dielom v ňich živote, pretože nemajú dôveru. Táto obava pochádza z neznalosti. Necítia sa dostatočne fundovaní na to, aby zodpovedali všetky otázky, ktoré môžu z ich svedectva vyplynúť. So svojou obavou sa môžeš vysporiadať nasledovne:

Po prvé, začni tam, kde si. Svedectvo sa týka toho, čo vieš o Bohu zo svojej vlastnej životnej skúsenosti, toho, čo Boh urobil konkrétne pre teba. Ľudia nechcú počuť nejaké teologické rozpravy a je pravdepodobné, že satan sa ťa bude snažiť ochromiť strachom z otázok, ktoré ti ľudia vôbec nebudú klásť. Ty vieš niečo, čo nikto iný na svete nevie - vieš, čo Boh pre teba urobil v Ježišovi prostredníctvom moci Ducha Svätého.

Po druhé, buď odhodlaný pohnúť sa z miesta, kde si. Sám Duch Svätý je tvojím učiteľom. Ak budeš venovať dostatok času a úsilia Písmu, budeš žasnúť, ako porastie tvoje chápanie (1K 2,12-13).

Po tretie, daj sa poučiť. Dnes máme k dispozícii veľké množstvo materiálov, ktoré nám pomáhajú rozvíjať naše duchovné chápanie, (knihy, konkordancie, slovníky...). Musíme byť však ochotní vydať náš čas a myseľ Pánovi.

5. Spôsobilosť, kvalifikácia

Dary Ducha Svätého sú najviac potrebné v oblasti svedčenia. Duch Svätý nám nedáva iba moc hovoriť, ale prostredníctvom svojich darov múdrosti a rozlišovania nám ukazuje, kedy a ako máme v danej situácii hovoriť. Žijeme vo vedomí, že máme ísť a činiť učeníkmi všetky národy. V tejto úlohe však nie sme ponechaní iba sami na seba. Ježiš svojim prvým učeníkom zaslúbil, že bude stále s nimi, a on je aj s nami. Vedie nás a posilňuje prostredníctvom Ducha Svätého, ktorého poslal, aby sme mohli každý deň o ňom svedčiť.

6. Príležitosť

Duch Svätý vedie mužov a ženy na miesta, kde je možné efektívne svedčiť. Preberá iniciatívu pri otváraní tých správnych dverí, pripravuje pôdu pre prijatie evanjelia (napr. Sk 8,26-39). Ak budeme pripravení každý deň, pri každej príležitosti nasledovať vedenie Ducha Svätého, spoznáme úplne nové dimenzie života. Duch Svätý pripraví srdcia tých, s ktorými prichádzame do styku, aby mohli prijať svedectvo o moci Pána Ježiša Krista.

Celý náš život je veľkou príležitosťou. Ak sa otvoríme možnostiam Ducha Svätého, budeme prekvapení, koľko príležitostí sa nám naskytne, aby sme sa mohli zdieľať s tým, čo pre nás Ježiš znamená. To neznamená, že sa budeme vnucovať druhým ľuďom, ale jednoducho budeme nasledovať Ježiša, keď nám svojím Duchom otvorí tie správne dvere.

Svedčiť znamená robiť veľa vecí. Raz to bude znamenať jasné prehlásenie toho, čomu a prečo veríme, pri inej príležitosti budeme potrubím Božej lásky a moci, ktorá sa bude prejavovať v našich názoroch a postojoch k druhým ľuďom. Nebudeme rozprávať o sebe, ale o moci a láske Pána Ježiša Krista (2K 4,5).

7. Láska

Je to Kristova láska, ktorá nás núti byť jeho svedkami. Nie sme k tomu donucovaní strachom, pocitom viny alebo odsúdením. Toto všetko bolo odstránené odpúšťajúcou mocou Božej lásky. Keďže sme spoznali Božiu lásku, chceme sa s ňou podeliť s toľkými ľuďmi, s koľkými to len bude možné (2K 5,14). Ľudia cítia túto lásku, ktorá je výsledkom práce Ducha Svätého v našich srdciach (R 5,5). Moc tejto lásky, ktorá v nás pracuje, premieňa naše svedectvo na niečo viac než len slová (1J 3,16 a 18).

n) Otázky a námety k diskusi

1. Plníš veľké poverenie?
2. Malo by byť veľké poverenie ústredným bodom života Ježišovho učeníka a ústredným bodom každej cirkvi?
3. Mala by byť Pavlova úloha aj tvojou úlohou? (Sk 20,24) Mali by sme mať ten istý postoj, ako mal Pavol? (Fp 3,12-14) Aký bol Ježišov postoj? (L 4,43; J 9,4)

4. Ako by sme mali žiť ako Ježišovi učeníci? (L 9,62; Ef 5,15-16)
5. Začal si už svedčiť svojim priateľom, susedom a príbuzným; ľuďom, ktorých poznáš z práce alebo zo školy; ostatným, ktorých poznáš z rôznych sociálnych aktivít? Ak nie, nemal by si začať?
6. Prečo sa Pán Ježiš ešte nevrátil? (2P 3,9 a 15)
7. Usmerňuje tvoj život pozornosť ľudí na Ježiša alebo ich od neho odvádza?
8. Chceš vo svojom živote využiť možnosť byť Ježišovým svedkom a naplniť tak veľké poverenie?

o) Zhrnutie a aplikácia

1. Každý Ježišov učeník bol poverený ísť a činiť jeho učeníkov.
2. Boh tak veľmi miluje ľudí, že poslal svojho jednorodeného Syna Ježiša, aby za nás zomrel. Ak ľudia neprijmú tento Boží dar, budú naveky stratení. Ak sa tomu má predísť, my, ako Ježišovi učeníci, ich musíme zasiahnuť v moci Ducha Svätého.
3. Keď bude evanjelium Božieho kráľovstva hlásané po celom svete, Ježiš sa vráti a príde koniec (Mt 24,14).
4. Naše životy by mali byť svedectvom o Ježišovi.
5. Duch Svätý prišiel predovšetkým vystrojiť Ježišových učeníkov, aby sa stali Ježišovými svedkami.
6. Ak našu generáciu nezasiahneme my, nik iný to neurobí!
7. To, že sme prežili Božiu moc, zmenilo naše životy, a keď sa druhí budú pozerieť na náš život, táto moc sa bude zdať reálna aj im.
8. Ako Ježišovi učeníci poznáme Božiu lásku a moc. Mali by sme chcieť, aby ju spoznali všetci ľudia na svete.